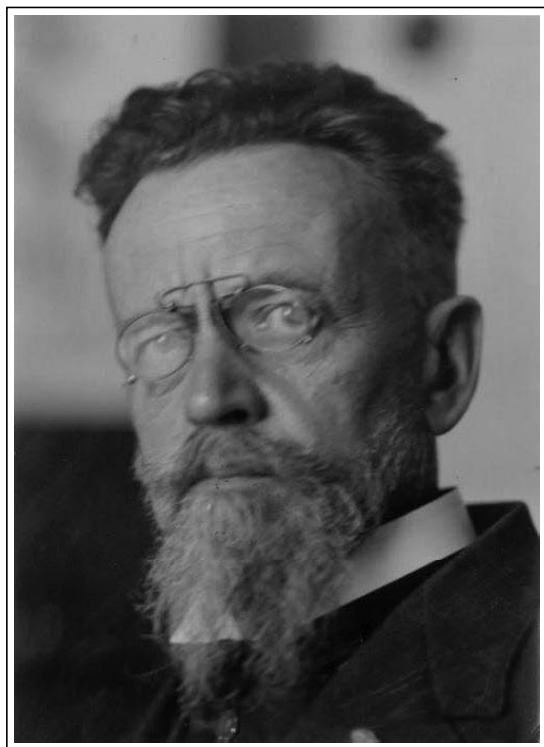

do leta 1920 poučeval na gimnazijah v Kranju, na Ptuju in v Gorici. Na univerzi v Zagrebu je leta 1914 pridobil *Veniam legendi*, dovoljenje za predavanje na visokih šolah in vseučiliščih. Z letom 1920 je bil imenovan za izrednega, dve leti kasneje pa za rednega profesorja pedagogike na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. 1927. leta je postal dekan in leto kasneje prodekan Filozofske fakultete. Bil je soustanovitelj akademskega socialno-pedagoškega krožka in vodja pedagoškega seminarja na univerzi. Z letom 1930 mu je bil v pomoč pri seminarju dodeljen Stanko Gogala, ki ga je po smrti nasledil kot profesor in vodja pedagoške katedre. Ko je Ozvald zasedel mesto profesorja pedagogike, se je začel intenzivneje angažirati tudi na znanstvenem področju. Velja za utemeljitelja nove pedagoške smeri, imenovane kulturna pedagogika. Ta pojmuje vzgojo kot kulturni proces, pri katerem objektivne kulturne vrednote prehajajo v subjektivno kulturnost učenca, s čimer se razvija učenčeva osebnost. Leta 1927 je kot rezultat svojih dognanj izdal delo *Kulturna pedagogika*. Njegov opus obsega 16 knjig in več kot 200 člankov. Za svoje delo je bil odlikovan z redom svetega Save III. stopnje in redom belega orla V. stopnje. Umrli je 30. novembra 1946.

Anton Arko

Engelbert Gangl – 150

Engelbert Gangl
(sl.wikipedia.org)

Engelbert Gangl, slovenski pesnik, pisatelj, esejist, dramatik, kritik, urednik in prosvetni delavec, se je rodil 12. novembra 1873 v Metliki. Osnovno šolo je obiskoval v Metliki, tri letnike gimnazije pa je dokončal v Novem mestu. Leta 1892 je maturiral na ljubljanskem učiteljskišču.

Sprva je služboval v Budanjah na Vipavskem (1892–93), nato na I. deški mestni šoli v Ljubljani. Leta 1900 se je odločil za nadaljevanje študija pedagogike, odšel na Dunaj in tam čez dve leti diplomiral. Eno leto je nato poučeval na mestni dekliški šoli v Ljubljani, nato pa se je zaposlil na idrijski realki. Po njeni ukinitvi je poučeval na pripravnici za srednje šole v Trstu. Po razpadu Avstro-Ogrske se je vrnil v Ljubljano, kjer je bil imenovan za višjega šolskega nadzornika.

Gangl je bil dejaven na različnih področjih. Že v mladosti je pisal pesmi. Zgledoval se je predvsem pri Josipu Cimpermanu in Josipu Stritarju. Že kot začetnik je v Gabrščkovi Knjižnici za mladino objavil zbirko otroških pesmi Pisanice (1896). Ustanovil je mladinski list Zvonček in ga urejal od leta 1900 do 1929. Sodeloval je pri sestavljanju in izdajah beril ter učbenikov. Od leta 1904 do 1924 je bil urednik Učiteljskega tovariša, leta 1906 pa je spodbudil tudi ustanovitev učiteljske tiskarne.

Deloval je tudi v sokolskih društvih. Od leta 1918 je bil v vodstvih slovenske in jugoslovanske sokolske zveze. Do druge svetovne vojne je v sokolskem glasilu objavljial domoljubne pesmi in članke. Aktivno je sodeloval tudi v politiki in bil leta 1908 izvoljen za deželnega poslanca. Med drugo svetovno vojno je bil med soustanovitelji Rdečega križa Slovenije in na ustanovnem zboru junija 1944 postal njegov podpredsednik.

Engelbert Gangl je umrl leta 1950 v svoji rojstni Metliki.

Matic Intihar

Slavko Hodžar – 100

Univerzitetni profesor Slavko Hodžar se je rodil 8. aprila 1923 v Celju. Tam je leta 1941 maturiral in bil na začetku nemške okupacije Spodnje Štajerske skupaj s svojimi starši izseljen v Srbijo, kjer se je povezal s partizanskim gibanjem. Po koncu vojne se je vrnil v Slovenijo in vpisal na študij elektrotehnike na takratni Tehniški fakulteti Univerze v Ljubljani. Študij, diplomiral je z nalogo o šibkem toku, je končal leta 1951. Takoj po diplomi je bil izvoljen za asistenta na Oddelku za elektrotehniko Tehniške fakultete. V akademskem okolju je deloval vse do upokojitve leta 1987. Leta 1960 je iz navedenega oddelka nastala nova članica univerze, to je Fakulteta za elektrotehniko, na kateri je Hodžar istega leta postal docent, leta 1966 izredni, leta 1974 pa redni profesor. Na omenjeni fakulteti je doktoriral leta 1971.

Slavko Hodžar
(sl.wikipedia.org)